

ROC DELS COLLARS

Camí de l'Alfons Baró (6b 220m)

Primera:
X. Bonatti i companys (2004)

Material:
14 cintes exprés, recomanable alien blau.

A recer de les contundents vies que s'enfilen per la paret principal de la Roca dels Collars discorre l'agraciat *Camí de l'Alfons Baró*. Itinerari de caire esportiu, ens convida a gaudir l'extraordinària roca d'aquest pany amb una escalada engrescadora, on l'adherència pren tot el protagonisme, obligant a treure-li tot el suc a la goma dels nostres gats.

- Via: Camí de l'Alfons Baró
- Zona: Roca dels Collars
- Dificultat: 6b (MD+)
- Dificultat obligada: 6a
- Llargària: 220 metres
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Equipada majoritàriament amb parabolts, algun clau i pont de roca
- Material: 14 cintes exprés, recomanable l'alien blau per protegir un pèndol del segona al tercer llarg
- Orientació: Sud
- Valoració: ****

Aproximació:

Anant per la C-14 direcció Andorra, aproximadament 2 quilòmetres després de Coll de Nargó prenem un desviament a mà dreta (pont) direcció Cambrils. Seguim la carretera (L-401) aproximadament 2,5 quilòmetres, fins que trobem un nou desviament a mà esquerra direcció Canelles. Seguim per la pista asfaltada un quilòmetre, més o menys, fins que trobem una nova pista sense asfaltar però en bon estat, que surt a mà esquerra. La seguim fins que arribem a l'entrada del Mas de Sant Pere (cadena i cartell de Propietat privada) Podem aparcar al costat d'un revolt. Seguim a peu per la pista, passem el mas i un cop creuem un torrent trenquem a l'esquerra. Hem de seguir i passar una furgoneta abandonada; una mica més endavant trobarem un trencall i prenem el camí de l'esquerra (fites). Seguim el camí fins una esplanada. Veurem que surt un corriol direcció a la paret (fites), el seguim. Anirem pujant i trobant fites, seguirem uns metres per una tartera fins que el corriol marxa cap a l'esquerra. Deixarem la paret principal a mà dreta i entrarem a una mena de gran embut, la nostra via es troba a la dreta.

L1(V+)

La via s'inicia amb una extraordinària rampa que va guanyant verticalitat paulatinament. La roca és magnífica, compacte i adherent. L'escalada és pura adherència, mantinguda, amb algun pas més picant aquí i allà. 45 metres.

L2(6a)

Continua la tònica del llarg anterior, escalada engrescadora i d'adherència ara amb la paret més redreçada i algun moviment més tècnic. 40 metres.

L3(6b)

La verticalitat s'imposa definitivament. El tram clau està en un flanqueig a la primera meitat, obligat i tècnic. Un cop superat quedem sobre un relleix on quan es va obrir la via hi havia un tascó que protegia un llarg pèndol del segon. Ara podem emplaçar un alien blau a caldo. La resta de la tirada és menys exigent però descaradament bonica. 35 metres.

L4(IV+)

Enfilem un diedre agraït que neix a la dreta de la reunió. Continuem fins un petit extraplom que ens barra el pas. Hem de seguir recte malgrat no es vegi cap assegurança i de seguida trobarem la quarta reunió. 30 metres.

L5(V)

Continuem per un diedre diagonal curiós d'escalar. Un cop a la part superior flanquegem a dretes amb passos finets fins atènyer la reunió. 30 metres.

L6(V+)

Sortim de la reunió en diagonal a la dreta fins situar-nos al peu d'un bonic mur, vertical i amb bons cantells (que a vegades s'han de buscar). Un cop superat aquest elegant tram arribem a la darrera reunió. 40 metres.

Descens:

Anem a buscar els ràpels de la via del Dioni: 25-50-50.

El que més m'ha agradat:

- Roca sensacional, compacte i abrasiva, sobretot als primers llargs.
- Escalada mantinguda i tècnica.
- Ràpida.